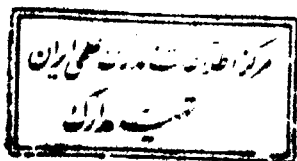

۲۷۴۴۲

دانشگاه ارومیه
دانشکده علوم

گروه فیزیک

پایان نامه

جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد
رشته فیزیک

عنوان:
۴۶۴۳

بهره انرژی گداخت ساچمه‌های دوتریم - تریتم با
درصد متغیر تریتم

استاد راهنما:
دکتر رسول خدا بخش

نگارش:
محمد رضا کولیوند
قابستان ۱۳۷۸

۲۷ ۴۴۳

پایان نامہ آقای محمدرضا کولیوند

بہ تاریخ

۱۳۷۸/۷/۲۱

مورد پذیرش هیات محترم داوران با رتبہ

عالی

ونمرہ - ۲۵

قرار گرفت.

۱ - جناب آقای دکتر رسول خدابخش

استاد راهنما و رئیس ہیئت داوران

ہذا

استاد مشاور

۲ -

۳ - جناب آقای دکتر محمود مصلحی فرد

داور خارجی

۴ - جناب آقای دکتر منوچہر شہریار افشار

داور داخلی

۵ - جناب آقای دکتر حسن صدقی

نماینده تحصیلات تکمیلی

تقدیم به :

پدر صبور و بزرگوالم

و

مادر فداکار و مهربانم

که جز به آرزوها و نیت پاک و مقدس آنان به هیچ نیندیشدم و

نصیحتهایشان همواره روشنگر راه و زندگی ام بوده است.

قدر دانی و تشکر:

خداوند! مرا آن ده که آن به

سپاس خداوند متعال را که به این حقیر لطف و عنایت فرمود تا این مقطع از تحصیل را نیز با موفقیت پشت سر بگذارم.

* بر خود لازم می‌دانم که سپاس و قدردانی خاص خود را به استاد گرانقدر جناب آقای دکتر رسول خدابخش بعنوان استاد راهنما که در تمامی مراحل انجام این تحقیق از همکاری و راهنماییهای بسیار موثر و ارزنده ایشان برخوردار بودم، عرض نمایم.

* از هیئت محترم ممتحنه که داوری این پایان نامه را تقبل نموده و از ارائه نظرات خویش دریغ نداشته‌اند، سپاسگزارم.

* از همه اساتیدی که در طول تحصیل از محضر مبارکشان علم و دانش کسب نموده‌ام، تشکر می‌نمایم.

* از دوست عزیزم جناب آقای مهندس بابک مالکی نیا که مساعدتها و همفکریهای ایشان در پیشرفت کار موثر بوده است، بی نهایت سپاسگزارم.

* از برادر ارجمندم جناب آقای مهندس یداله کولیوند و پسر عموی بزرگوارم جناب آقای اسداله محمدی که با تشویقها و راهنماییهای سودمندشان، همواره پشتوانه گرم و محکمی در مراحل زندگی و تحصیل مخصوصاً "مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد اینجانب بوده‌اند، صمیمانه تشکر و قدردانی می‌کنم.

* از پرسنل محترم مرکز کامپیوتر و کتابخانه مرکزی دانشگاه ارومیه بخاطر همکاری و مساعدت‌هایشان تشکر می‌نمایم.

محمد رضا کولیوند

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	چکیده
۲	فصل اول: گداخت هسته‌ای
۳	مقدمه
۴	۱-۱- مشخصات همجوشی هسته‌ای
۴	۱-۱-۱- سد کولنی
۷	۱-۱-۲- واکنشهای گداخت با ایزوتوپهای هیدروژن
۹	۱-۱-۳- انرژی در واکنشهای گداخت
۱۰	۱-۲- گداخت گرما هسته‌ای
۱۲	۱-۳- فرکانس پلاسما و طول دبای
۱۶	۱-۴- برخوردها
۱۹	۱-۵- اندرکنش لیزر - پلاسما

۲۴

فصل دوم: معادلات نیروی اثرگذار

۲۵

۱-۲- نیروی اثرگذار و معادله حرکت دو جریانی

۳۱

۱-۱-۲- فرود عمودی تابش

۳۵

۲-۱-۲- فرود مایل تابش

۳۸

۳-۱-۲- محاسبه چگالی

۳۹

۲-۲- انتقال اندازه حرکت به لایه گذار ناهمگن

۴۳

۳-۲- انتشار امواج الکترومغناطیسی در پلاسما

۴۵

۴-۲- تابش ترمزی معکوس

۵۰

فصل سوم: آثار غیر خطی نیروی اثرگذار

۵۱

آثار غیر خطی نیروی اثرگذار

۵۲

۱-۳- خود کانونی کنندگی نورلیزر

۵۴

۲-۳- ناپایداریهای پارامتری

فصل چهارم: محاسبات بهره انرژی جوش و گداخت حجمی DT با غلظت‌های

۶۳

مختلف ترتیم

۶۴

۴-۱- بهره انرژی

۷۱

۴-۲- آهنگ واکنش و محاسبات بهره انرژی

۷۴

۴-۳- کسر مصرفی سوخت و غلظت ترتیم بکار رفته در سوخت DT

۷۸

۴-۴- توازن ذرات و محاسبه انرژی گداخت

۸۰

۴-۵- شرایط نگهداری گداخت میکرو ساچمه‌های DT

۸۲

۴-۶- نتایج

۱۰۲

ABSTRACT

۱۰۳

مراجع

چکیده

ایمنی محیط زیست و ایمنی راکتور قدرت گداخت در محصور سازی لختی، دو مساله اساسی در طراحی چنین سیستمی است. آزمایشات مربوط به فشردگی ساچمه‌ها با لیزر در انجمن مهندسی لیزر (ILE) دانشگاه اوساکای ژاپن و رجستر (LIE) نشان میدهد که اگر تراکم حجمی ضربه آزاد تحت شرایط بی در روی ایده آل بکار رود، بالاترین بهره‌های انرژی بدست می‌آید. بنابراین، اینجا با استفاده از مدل گداخت حجمی، بستگی بهره انرژی گداخت به مقدار تریتم بکار رفته در ساچمه DT محاسبه شده است. با استفاده از مدل گداخت حجمی محصور سازی لختی، بستگی بهره انرژی گداخت به مقدار تریتم برای ساچمه‌های مختلف محاسبه شده است. بعبارت دیگر، مقدار تریتم را می‌توان بطور قابل توجهی کاهش داد بدون اینکه کاهش چندانی در بهره انرژی خروجی DT ایجاد شود. بعلاوه، ماکزیمم مقدار بهره انرژی گداخت با کاهش ۱۰٪ مقدار تریتم در ساچمه DT در مقایسه با حالتی که دو تریتم و تریتم بطور مساوی بکار رفته‌اند، حاصل می‌شود.

فصل اول

گدازت هسته‌ای

مقدمه

مقدار انرژی دریافتی زمین از خورشید حدود $Q = 5000$ در سال یا تقریباً 25000 برابر انرژی مورد نیاز برای مصارف صنعتی و خانگی است [۱]. یک Q معادل انرژی تولید شده از 46500 میلیون تن از زغال سنگ یا $10^{21} \times 1/0.5$ می‌باشد. بطور طبیعی از این انرژی برای نگهداشتن دمای سطح زمین، رشد محصولات کشاورزی و ادامه حیات بهره برده می‌شود. اما تعجب آور است که مهار حتی کسر کوچکی از آن جهت مصارف صنعتی و خانگی امر مشکلی بوده است.

روشهای مختلفی برای بهره برداری از انرژی خورشید وجود دارد، یکی از این روشها قرار دادن دیگ بخار در نزدیکی کانون آینه‌های مقعر بزرگ و متمرکز کردن نور خورشید به منظور تولید بخار و الکتریسته است. میانگین شار گرمایی که به سطح زمین می‌رسد حدود 200 وات در هر متر مربع است، در صورتیکه شار گرمایی تولید شده در مبدلهای حرارتی 50 کیلو وات در هر متر مربع است [۱]. با توجه به چگالی پائین انرژی، جمع آوری مقدار قابل ملاحظه‌ای از انرژی خورشید، نیاز به سطح وسیعی دارد. بنابراین استفاده از آینه‌های مقعر با مساحت چندین هزار کیلومتر مربع نمی‌تواند ایده مناسبی باشد.

راه حل دیگر، ساخت نیروگاهی است که از انرژی با چگالی کم، تغذیه شود. هنگام ساخت یک نیروگاه باید میزان آهنگ تولید انرژی از نقطه نظر تکنولوژیکی از یک تجاوز کند یعنی انرژی تولید شده بیشتر از انرژی مصرف شده باشد. اگر قرار باشد یک سیستم بزرگ منبع قدرت، از طریق نیروگاه شکل گیرد، نه تنها یک نیروگاه بلکه نیروگاههای متوالی مورد نیاز است تا هر کدام انرژی لازم جهت ساخت دیگری را تأمین نماید، در نتیجه انرژی مصرفی افزایش خواهد یافت. آهنگ تولید انرژی فقط در صورتی از واحد بالاتر می‌رود که نیروگاه وسعت زیادی داشته باشد. بهمین دلیل انتخاب صرف منابع طبیعی انرژی با چگالی پائین در نیروگاههایی با قدرت بالا به هیچ وجه امکان پذیر نیست.

از آنجا که تبدیل قسمت عمده انرژی خورشید و کنترل این منبع انرژی به اشکال گوناگون با مشکل روبرو بوده است، راه حل مناسب توجه به ساختار واکنشهای هسته‌ای در خورشید و ایجاد شبه خورشید هائی در زمین جهت بهره جستن از انرژی آن است. انرژی خورشید از جوش خوردن چهار هسته هیدروژن برای تشکیل هلیوم بدست می‌آید و در طی هر واکنش انرژی زیادی آزاد می‌شود [۲]. تابش مداوم خورشید ناشی از این واکنش گداخت هسته‌ای است. اگر بتوان توسط گداخت حداقل $\frac{1}{25000}$ انرژی که از خورشید به زمین می‌رسد تولید نمود، بشر از بابت مصرف انرژی مشکلی نداشته، محیط زیست آلوده نخواهد شد. اما در کنار این ره آورد، همجوشی هسته‌ای مشکلات تکنیکی و پیچیده علمی زیادی در بر دارد که پیش از تحقق آن باید بر آنها غلبه یافت.

۱-۱- مشخصات همجوشی هسته‌ای

۱-۱-۱- سد کولنی

وقتی دو هسته طی یک واکنش هسته‌ای با هم ترکیب یا جوش می‌خورند، انرژی زیادی از این واکنش آزاد می‌شود، این فرایند همجوشی هسته‌ای نام دارد. همجوشی عمدتاً در اثر رقابت بین نیروهای هسته‌ای و کولنی در هسته‌های سبک صورت می‌گیرد.

انرژی بستگی کل تقریباً متناسب با A افزایش می‌یابد که A عدد جرمی است، در حالیکه انرژی دافعه کولنی متناسب با Z^2 افزایش می‌یابد که Z عدد اتمی است. برای ایجاد واکنشهای همجوشی باید بر دافعه کولنی غلبه کرد. نیروی دافعه کولنی بین دو ذره با بارهای Z_1e, Z_2e عبارت است از:

$$F = \frac{Z_1 Z_2 e^2}{4\pi\epsilon_0 r^2} \quad (1-1)$$

که ϵ_0 نفوذپذیری خلاء است. انرژی پتانسیل U برای دو بار الکتریکی در فاصله r از یکدیگر

بصورت زیر است

$$U = - \int_{\infty}^r \frac{Z_1 Z_2 e^2}{r^2} dr \quad (2-1)$$

انرژی پتانسیل را در بی نهایت صفر می‌گیریم. سد کولنی ذرات به شعاع r_1 ، r_2 در هنگام تماس سطحی

عبارت است از:

$$V_c = \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{Z_1 Z_2}{(r_1 + r_2)} \quad (3-1)$$

این در واقع کمترین انرژی است که بتوان بر انرژی دافعه کولنی غلبه کرد. اگر پروتونی از بی نهایت به سوی

هسته آورده شود، تغییرات پتانسیل $V(r)$ نسبت به r ، فاصله بین هسته و پروتون مطابق شکل (۱-۱) خواهد

بود. انرژی پتانسیل از بی نهایت تا $(r_1 + r_2) = r_0$ با کاهش فاصله افزایش می‌یابد. برای $r > r_0$ ، نیروی

دافعه کولنی حکمفرماست. برای $r < r_0$ ، نیروی جاذبه هسته‌ای به مراتب قویتر از نیروی دافعه کولنی اعمال

می‌شود. در این فاصله انرژی پتانسیل ناشی از نیروی هسته‌ای بیشتر از انرژی پتانسیل ناشی از نیروی دافعه

کولنی است. در شکل (۱-۱) علامت منفی در انرژی پتانسیل $-V_0$ ، حاکی از نیروی جاذبه بین نوکلئونهاست

زیرا برای جدا ساختن آنها باید کار مثبت انجام بگیرد. محدودیت مهمی که سر راه واکنشهای همجوشی قرار

دارد، سد کولنی است. بر اساس مکانیک کوانتمی نزدیک شدن یک هسته به هسته دیگر در محدوده r_0 از

طریق نفوذ در سد پتانسیل آن، که اثر تونل نامیده می‌شود، امکان پذیر خواهد بود. با توجه به پدیده تونل زنی،

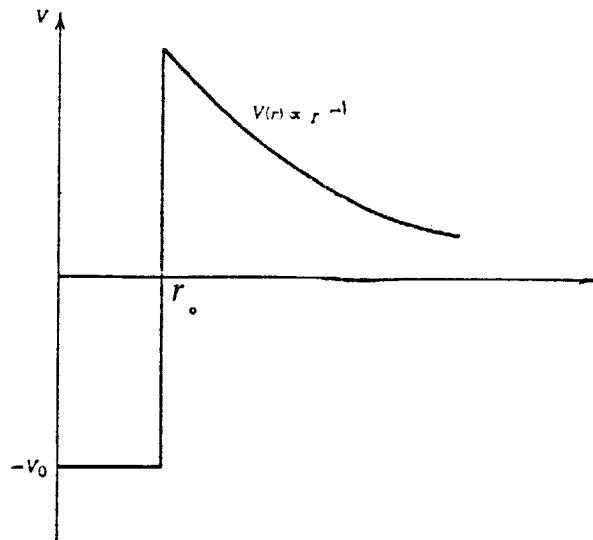
احتمال برای نفوذ از سد کولنی چنین خواهد بود [۴]:

$$|p_c|^2 = e^{-G} \quad (4-1)$$

که در آن

$$G \approx \frac{\gamma \pi e^2}{\hbar} \frac{Z_1 Z_2}{V_r}$$

(۱ - ۵)

شکل (۱ - ۱): تغییرات پتانسیل $V(r)$ نسبت به r فاصله بین هسته و یک پروتون، وقتی پروتون از فاصله بی نهایت دور به هسته واقع در O نزدیک می‌شود.

V_r معرف سرعت نسبی ذرات واکنشی است. در نتیجه احتمال همجوشی یک یون حتی با انرژی بسیار پائین با یون دیگر در هر لحظه‌ای وجود دارد. احتمال تحقق همجوشی با افزایش $Z_1 Z_2$ به سرعت کاهش می‌یابد. ایزوتوپهای هیدروژن کمترین مقدار ارتفاع سد را دارا هستند. این واقعیت که احتمال واکنش بین هسته‌ها با عامل زیر یعنی [۴]

$$e^{-2(z_1 z_2 / \sqrt{E})} \quad (۱ - ۶)$$

تضعیف می‌شود، ایجاب می‌کند که در انرژی‌های پایین و یا برای Z های بالاتر، چنین واکنشهایی نادر باشد. به همین دلیل است که برای ساختن راکتورهای گرما هسته‌ای تمام کوشش‌ها روی سوزاندن هیدروژن و ایزوتوپهای آن متمرکز است. زیرا واکنشهای شامل عناصر با Z بالاتر انرژیهای بسیار بالاتر، یعنی، دماهای

بسیار بالاتری نیاز خواهند داشت و توام با مشکلات محصور سازی بیشتری است.

قبل از این که نیروهای هسته‌ای دو هسته بتوانند بر هم کنش انجام دهند باید هسته‌ها را به قدر کافی به یکدیگر نزدیک کنیم تا هسته‌ها بتوانند کاملاً همپوشی داشته باشند. یکی از روشهای غلبه بر سد کولنی، استفاده از شتابدهنده‌های ذرات باردار جهت دستیابی به انرژیهای در محدوده kev و Mev است [۲ و ۳]. روش دیگر، بالا بردن دمای گاز شامل ذرات واکنش کننده به سطح بسیار بالایی است تا انرژی گرمایی گاز بقدری زیاد شود که احتمال نزدیکی دو هسته به یکدیگر و برخوردشان قابل ملاحظه باشد. بخاطر استفاده از انرژی گرمایی برای غلبه بر سد کولنی که مانع همجوشی است، این فرایند را همجوشی گرما هسته‌ای (۱) می نامند.

۱-۱-۲- واکنشهای گداخت با ایزوتوپهای هیدروژن

امکان آزاد سازی مقادیر عظیم انرژی هسته‌ای با مقایسه بین جرم هسته‌های واکنش کننده و محصولات واکنش بیان می شود. فرض کنید دو هسته هیدروژن با دو نوترون ترکیب شوند و هسته هلیوم را تشکیل دهند. در این واکنش [۲]

اختلاف جرم - انرژی با استفاده از جرمهای اتمی عبارت است از

$$\begin{aligned} \Delta m &= 2(1/007825) + 2(1/008665) - 4/002603 \\ &= 0/030377\ amu \end{aligned}$$

که مطابق با انرژی $E = \Delta mc^2 = 28/3\ Mev$ می باشد. چهار هسته هیدروژن با هم ترکیب می شوند و تشکیل